

[Teichert.]

inddrages under jordfordelingen. Jeg håber, den højtærede landbrugsminister ikke har noget imod en drøftelse af dette forhold i det udvalg, der formentlig bliver nedsat, for at dette lovforslag kan få den sædvanlige grundige behandling.

I altfor mange byer finder man landbrugsbygninger i en meget dårlig forfatning. De ligger sammenklumpet uden mulighed for modernisering og udvidelser. Disse ejendomme er ikke værd at opretholde længere end allerhøjest nødvendigt, særlig ikke hvis deres arealer ligger spredt i en 16—18 forskellige parceller i en afstand fra 2 til 4 km fra ejendommens bygninger. Rentabiliteten på en sådan ejendom er på forhånd givet. Samling af arealerne og udflytning af ejendommen er forbedringer, der kan gøre livet værd at leve for den familie, der har prøvet at drive en så uheldigt beliggende ejendom. Under de nuværende prisforhold er det naturligvis meget dyrt at flytte en ejendom ud i sine marker. Derfor er jeg sammen med mange andre landbrugsministere taknemlig for forslaget om en ændring i finansieringsformen for byggeri i forbindelse med jordfordelingen. Det er ønskeligt, at de udflytninger, der allerede er foretaget i henhold til jordfordelingsloven, kan blive efterfulgt af mange flere. En mere intensiv udnyttelse af jorden og en bedre rentabilitet vil blive resultatet.

Jordfordelingsloven indebærer muligheder for sammen med de øvrige jordlove, grundforbedringsloven og landvindingsloven at virkeliggøre håbet om, at folketomme områder i vort land og særligt i Sønderjylland bliver bragt i kultur og bliver til arbejdsplads og eksistensmuligheder for mange familier fremover.

Jordlovsudvalgets bestræbelser og muligheder med hensyn til udstykning er i høj grad afhængige af de resultater, der opnås gennem jordfordelingen. Derfor er det nødvendigt endnu en gang at appellere til forståelse og samarbejdsvilje fra landmændenes side. Uden denne kan de store opgaver ikke løses.

Ud fra disse betragtninger vil jeg tilsige mit partis støtte til forslagets gennemførelse.

Heick: Baggrunden for lovforslaget er ønsket om en nedbringning af omkostnin-

gerne ved vor landbrugsproduktion, og vi kan derfor fastslå, at tiden for en sådan lovgivning aldrig har været mere aktuel, end den er i øjeblikket.

De principielle linier blev lagt ved lovgivningen i 1949, og jeg mener derfor ikke, der er grund til at trække disse linier op igen. Jeg kan kun sige, at mit parti er indforstået med, at det er en samfundsopgave at hjælpe til bedre forhold her.

Det ærede medlem hr. Teichert tog det som en ros for socialdemokratiet, at det var en socialdemokratisk landbrugsminister, som var forslagsstiller. Jeg husker da forhandlingen i 1949 sådan, at partierne, som er repræsenteret her i salen, var fælles om den lovgivning, der blev gennemført.

Det står for mig sådan; at det lovgivningsarbejde og den revision, der her er tale om, er typisk udvalgsarbejde, og vi bør nu i udvalget gøre status over det, der er opnået i den forløbne periode, og prøve på, om vi kan finde frem til bestemmelser på de vanskelige områder, som kan lette og fremme arbejdet. Jeg vil da håbe, at vi får en indgående og også udbytterig forhandling om problemerne her.

Af særlige ændringer i forslaget, som jeg lige skal hæfte mig ved, vil jeg nævne forslaget om at hæve det, man kalder tvangsprocenten, fra 15 til 25. Det ærede medlem hr. Teichert gav udtryk for, at de 25 pct. vel nok lå i underkanten af, hvad der var rimeligt. Jeg vil dertil sige, at en sådan udtalelse vidner ikke om nogen overdreven stor respekt for ejendomsretten. Vi må beklage, at det, hvis tvangsparagraffen skal anvendes, går ud over den pågældendes ejendomsret, og mener derfor, at man ikke bør gå hårdere frem her end strengt nødvendigt. Jeg kan endda sige, at det glæder mig at se af ministerens skriftlige fremsættelse, at der til dato overhovedet ikke har været brug for at anvende tvangsparagraffen.

Mit parti er villigt til i udvalget at se på spørgsmålet og veje pro et contra med hensyn til, om det er rimeligt at røre ved spørgsmålet. En bedre jordfordeling er et stort problem og et problem, der bør løses. Vi bør måske i udvalget se på, om de goder, som ifølge lovforslaget kan tilflyde dem, der går med til at lade deres ejendom udflytte, er tilstrækkelige. Hvis vi går til en